Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26970
Copyright: Admont, Benediktinerstift

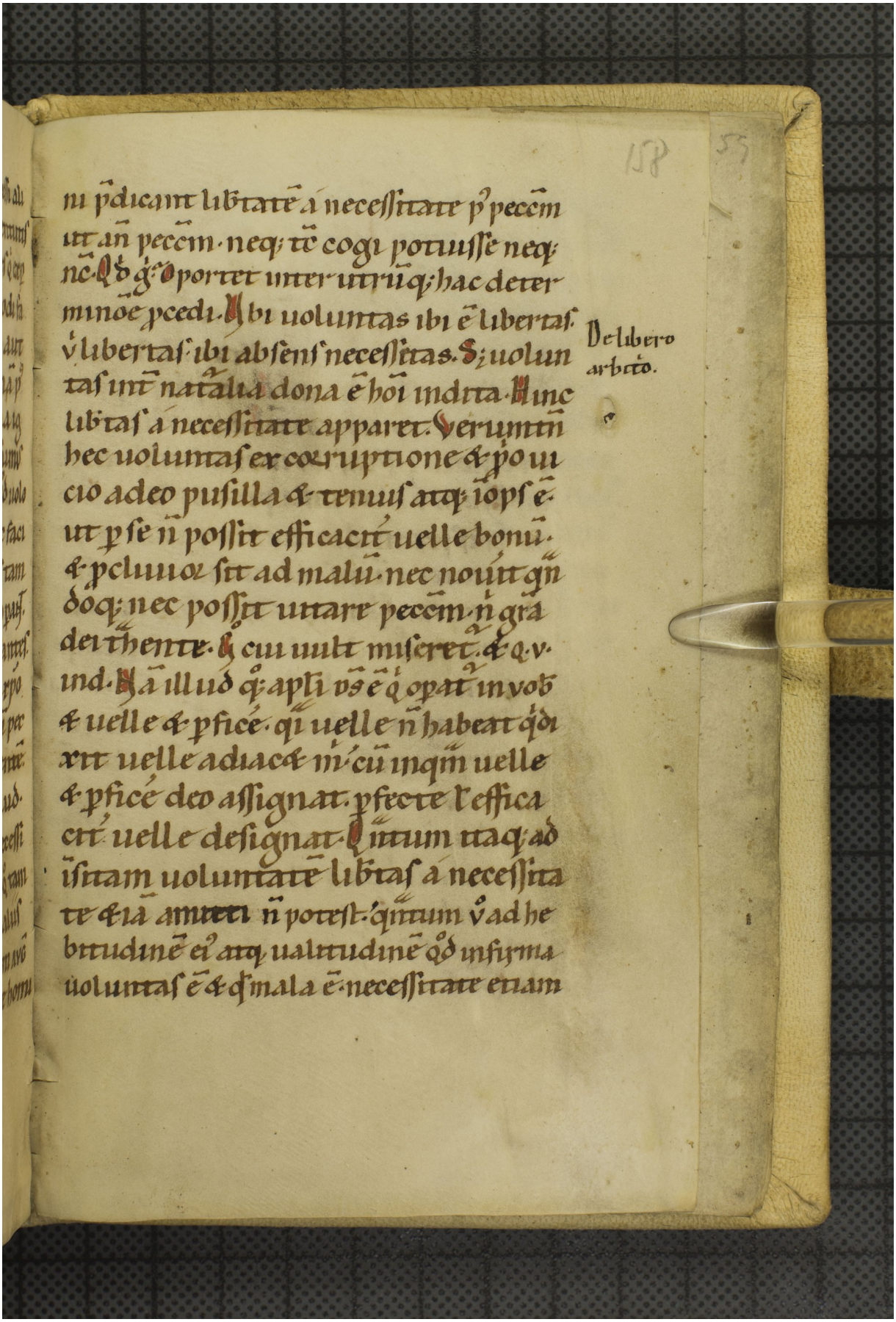

158

ni p̃dicant libtatẽ á necessitate p̃ peccẽm
ut an̄ peccẽm · neq; tẽ cogi potuisse neq;
nẽ. Qd g̃ oportet uter utriq; hac deter
minoe pcedi. Ubi uoluntas ibi ē libertas.
v libertas ibi absens necessitas. S; uolun
tas int̄ natalia dona ē hoi indita. Hinc
libtas á necessitate apparet. Verumtn̄
hec uoluntas ex corruptione & po ui
cio adeo pusilla & tenuis atq; iops ē.
ut p se n̄ possit efficacit uelle bonũ.
& pcluuo sit ad malũ · nec nouit qn̄
doq; nec possit uitare peccẽm · n̄ grã
dei thentie. & cu uult miseret. & q.v.
und. Hã illud q; apli vs ē q opat in vob
& uelle & pficé · qi uelle n̄ habeat qdi
xit uelle adiac & m cũ inqm uelle
& pficé deo assignat. pfecte l'effica
cit uelle designat. Quitum taq; ad
istam uoluntatẽ libtas á necessita
te & ia amitti n̄ potest. quitum v ad he
bitudinẽ ei atq ualitudinẽ qd infirma
uoluntas ē & q mala ē · necessitate etiam

De libero arbitrio.